

Εφημερίς των Κυριών

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηται εγγράφονται εις το Γραφείον της

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

και παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βιλιμπεγ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' και β'. ἔτους εὕρισκονται παρ' ἡμῶν και παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα και μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 3

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι

Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'

ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς

ἀποστολῆς τοῦ φυλλοῦ γίνεται

δεκτὴ μόνον ἐντὸς οὐκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρακτικὰ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικείων ἔργων και Ἰδρυμάτων Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις μου ἐν τῇ ἐκθέσει — Ἡ ἐν τοῖς ὕδασι νόσμος (ἐπὶ κ. Τούλας Κόκκαλη. — Ποικίλα. — Συμβουλή. — Δυνατή. κλπ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Σήμερον Σάββατον και ἐνάτην τῆς πρώτης ὥραν ἐγένετο ἐναρξίς τῶν τακτικῶν Συνελεύσεων τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν «Γυναικείων ἔργων και Ἰδρυμάτων». Ἀπὸ τῆς χθὲς ἀπερσάσθη ὅτι ἡ πρώτη ἐκάστης ἡμέρας προῶρισται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν διαφόρων θεμάτων και τὰς ἐπ' αὐτῶν ψηφοφορίας και ἀποφάσεις, ἡ μετὰ μεσημβρίαν δὲ εἰς ἀνάγνωσιν μελετῶν ἢ ἀπαγγελίαν λόγων.

Κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα ἠνέγοντο εἰς τὴν φιλανθρωπίαν και ἠθικὴν. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ τμήματος τούτου, ὁ λόγος ἐδόθη πρὸς τὴν Ἀμερικανίδα κ. Βέλδαν Λουβὸδ. Τὸ θέμα τῆς περιστράφη ἐπὶ τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας. Ἡ ἀθλία προσορὰ τῶν Ἀμερικανίδων ἐν γένει καθιστᾶ ἀκατάληπτα σχεδὸν τὰ λεγόμενά των.

Εὐτυχῶς δευτέρα λαμβάνει τὸν λόγον ἡ κ. δὲ Κεργομάρ μέλος τοῦ ἠνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας, και ἐμιλεῖ εὐφροδέστατα περὶ Γυναικείας Σωστικῆς Ἑταιρίας, ἥτις ἰδρύθη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς στατιστικῆς τῶν κατ' ἔτος ἐν τῷ Σηκουᾶν πνιγομένων παιδιῶν. Ἐξῆς τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἐταιρίας ταύτης δράσιν, ἀπέδειξε δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς της ὁ ἀριθμὸς τῶν πνιγομέ-

νων παιδιῶν περιορίσθη εἰς τὰ 5)10 τῶν ἐν τῇ προγενεστέρῃ στατιστικῇ αναφερομένων.

Ἡ ἐταιρία αὕτη συνίσταται ἀπὸ πολλῶν διασήμευ τῆς Γαλλίας κολυμβητριῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων ἀνατίθεται ὠρισμένον τοῦ Σηκουᾶνα τμήμα. Πρὸς δὲ μισθοδοτεῖται ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἀριθμὸς λεμβούγων, οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ σπεύδωσιν εἰς βοήθειαν, εἰς οἰανδήποτε ὥραν παρουσιασθῇ ἀνάγκη. Πολλὰ παράσημα και μεταλλία παρεχωρήθησαν πρὸς τὰς γυναίκας τῆς ἐταιρίας ταύτης, αἵτινες πολλὰ παιδιά ἔσωσαν ἐπὶ προφανεῖ τῆς ἰδίας των ζωῆς κινδύνῳ.

Ὁ λόγος τῆς κ. Κεργομάρ ἐχειροροτήθη. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τοιαῦται ἐταιρίαὶ ἰδρυθῶσιν εἰς ἀπάσας τὰς παραθαλασσίους ἢ παραποταμίους πόλεις τῆς Γαλλίας, πρὸς πρόληψιν τῶν ἐκαστοτε ἐπισυμβαίνουστων συμφορῶν.

Δεύτερον θέμα ἤρχετο τὸ περὶ Διεθνoῦς Εἰρήνης. Τὸν λόγον ἔλαβον ἡ ἰατρὸς και δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Λονδίνου Μις Μίτσελ. Παρέστησε τὰς ἐκ τῶν πολέμων ἐπισυμβαίνουσας εἰς τὰς οἰκογενεῖς και τὰ ἔθνη συμφοράς, παρέστησε πόσον αὐτὴ ἡ ὀργικὴ ἰδέα τοῦ πολέμου εἶναι βάρβαρος και πόσον ἀντίκειται πρὸς τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν και τὴν φιλανθρωπίαν, σινεπέρανε δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες πρώται ὀφείλουσι νὰ ὑψώσωσι φωνὴν ὑπὲρ ἐπιτεύξεως τῆς διεθνoῦς εἰρήνης. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θεματος ἔλαβον τὸν λόγον ἡ δεσποινὶς Μαγγάν, ὁ κ. Ἰππόλυτος Δερρέλ Γαλλος, ἡ Ἀμερικανὶς δικηγόρος κ. Νικόλες, ὁ κ. Φριδερίκος Πασύ, βουλευτὴς Παρισίων και ἡ κόμισσα δὲ Φερρί. Τὸ συνέδριον μετὰ ταῦτα ἐδέχθη πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου, δι' ἧς ἐξεφράσθη εὐχὴ ὑπὲρ ἐπιτεύξεως Διεθνoῦς Εἰρήνης, με ἐπιφυλακτικὸς ὅμως — ἐννοεῖται — ὅρουσ ὡς πρὸς τὴν Ἀλσατίαν και Λορραίνην.

Ἡ δεσποινὶς Σάρα Μονὸδ ὠμίλησε τότε περὶ τοῦ ἐν Παρισίοις λειτουργούντος φιλανθρωπικοῦ καταστήματος τῶν Ὀλ-

λανθάνει δικαιοσύνη. Είς τὸ κατὰ τὴν τούτου εἰσάγονται παῖδια δύο κατηγοριῶν ἐν ἰσότητι ὅλων καὶ ἅπ' ἀλλήλων χωρισμένοι τμήμασι. Μικρὰ ὄφρα, ἅτινα ἀντρέφονται καὶ ἐκπαιδεύονται καὶ παῖδια πλανόδια, διεσπασμένα, ἐξ ἐκείνων ἅτινα οἱ γονεῖς αὐτοὶ φέρουσι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, δι' ἄσχυριζόμενοι ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ τὰ ὑποφέρωσι. Τὰ περὶ τοῦ καταστήματος τούτου λίαν ἐνδιαφέροντα θέλω ἐκθέσει ὅταν ἐπισκεφθῶ αὐτό. Ἐν τούτοις περὶ ὁμοίας φύσεως φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ὠμίλησεν ἡ Νορβηγία κ. Στόπ, ἡ Ἀγγλὶς μὲν Βεχρ καὶ ἡ Γαλλία μὲν τοῦ Συνεδρίου κ. δὲ Μερσιέ, μὲθ' ἧς καὶ ἐλάθη ἡ συνεδρίασις. Τὴν 2ην μ. μ. ὥραν ἡ αἴθουσα τῆς Δημαρχίας ἦτο μεστὴ κόσμου. Ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσῃ ὁ δήμαρχος κ. Παῦλος Βωρδελαι περὶ γυναικῶν ὑπὸ νομοθετικῆν ἔποψιν.

Ὁ Βωρδελαι δικηγόρος θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν καλλιτέρων ρητόρων τῶν Παρισίων. Τὴν πρωτοχῆν τοῦ συνεδρίου ἐπέστητε εἰς τέσσαρα σημεῖα τοῦ νόμου ἀναγόμενα εἰς τὴν γυναικίαν. Εἰς τὸ περὶ ἐνηλικιότητος, περὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐκ τῆς ἰδίας τῆς ἐργασίας προκύπτοντος ποσού, περὶ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς εἰς ὅ,τι ἄφορα εἰς τὴν τύχην τοῦ τέκνου τῆς καὶ περὶ ἐργατικῶν γυναικῶν.

Ὁ νομοθέτης εἶπεν εἰς τὴν περὶ γυναικῶν νομοθεσίαν τοῦ ἀπέδειξε ὅτι διὰ πᾶν ἄλλο ἦτο προωρισμένος ἢ διὰ νὰ κατασκευάζῃ νόμους. Δωδεκακέτιδα παιδίσκην θεωρεῖ ἐνήλικα δυναμένη νὰ φέρῃ εὐθύνην τῶν πράξεων τῆς, τεσσαρκοκοντούτιδα δὲ γυναικίαν δὲν ἀναγνωρίζει ὡς ἰσορροπῶς λογικὴν καὶ ὀριμον ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς μάρτυς· εἰς οἰκονομικῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων. Διὰ μακρῶν ἀπέδειξε τὸ γελῶν καὶ μωρὸν τοῦ νόμου τούτου, συνεπέριε δὲ ὅτι ἡ δωδεκακέτις κόρη δὲν εἶναι εἰσέτι ἰσορροπῶς ἀνεπτυγμένη, ὅπως θεωρεῖται ἐνήλικη, ὅτι κατὰ συνέπειαν ὁ νόμος, ὡς ἔχει, παρέχει τινεὺς οὐκ εἰς πάντα κακοήθη καὶ διεσπασμένον ἄνδρα νὰ συντελῇ εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ἠθικὴν ἀπώλειαν πολλῶν περσίδων, ὧν ὁ βίος τελειοῦται εἰς τὰ καταγώγια. Ἐμποδίζει δὲ καὶ πολλὰς ὀφρῆς καὶ λογικώτερας πολλῶν ἡλικιῶν καὶ ἀγαθῶν ἄνδρων γυναικῶν, νὰ περιστάνται μάρτυρες εἰς συμβολαιογραφικὰς πράξεις ἢ νὰ εἶναι μέλη οἰκογενειακῶν συμβουλίων. Ἐπρότεινε ὅθεν καὶ τὸ Συνεδρίον ἐπεδοκίμασε πεμφθεῖν, ὅπως ἡ κόρη θεωρεῖται ἐνήλικη μόνον ἀπὸ τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς. Ὁ ἐραστὴς δὲ κόρης, νεωτέρως τῆς ἡλικίας τούτης ὁ μὴ σεβόμενος τὴν τιμὴν τῆς, ἢ νὰ ὑποχρεῖται νὰ λαμβάνῃ αὐτὴν ὡς σύζυγον, ἢ νὰ ὑφίσταται τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενας διὰ τὴν ἀνῆλικα συνεπείας.

Περὶ μητρότητος ὠμίλησε μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Συνεπέριε δὲ ὅτι εἶναι σκληρὸν ἢ μήτηρ, ἥτις τόσα ὑφίσταται μέχρις οὗ γεννήσῃ ἀναθρέψῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὸ τέκνον τῆς νὰ βλέπῃ αὐτὸ θυσιαζόμενον ὑπὸ ἰδιοτρόπου καὶ παραλόγου ἐνίοτε πατρός, χωρὶς νὰ δικαιούται νὰ τὸ προστατεύῃ αὐτὴ. Ἐπρότεινε ὅπως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν, τὸ στάδιον καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι ἄφορα εἰς τὸ τέκνον ἢ μήτηρ ἔχῃ τὰ αὐτά, ἅτινα καὶ ὁ πατὴρ δικαιώματα. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας νὰ συγκαλεῖται οἰκογενειακὸν Συμβούλιον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ ἀπόφασίς τοῦ Συμβουλίου τούτου νὰ εἶναι σεβαστὴ πρὸς ἀμφοτέρων. Γον ὠμίλησε περὶ τῆς παρουσίας τῆς γυναικῶν τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐργασίας, δωρεῶς,

κληρονομίας ἢ προικίσεως. Καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὁ κ. Βωρδελαι εἶπε λόγους σοφοῦς. Ἡ γυνὴ ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν εἶναι οἰκονομικώτερα, ἐγκρατεστέρα, λογικώτερα τοῦ ἀνδρός. Οἱ ταμίαι ὅλων τῶν ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων καταστημάτων τῶν Παρισίων ἀνήκουσιν εἶπεν, ἀνεξαιρέτως εἰς τὸ ὠραῖον φύλον. Ταμίαι καὶ διαχειρίστρια τῶν οἰκογενειῶν πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν εἶναι σήμερον αἱ γυναῖκες. Αὐταὶ οὔτε πίνουσι, οὔτε καπνίζουν, οὔτε χαρτοπαίζουν, ἀλλ' οὔτε σπαταλοῦν, ὅπου ὁ νῆρ καταστρέφει τὴν πολλὰς τὴν περιουσίαν. Ἐγὼ ἐὰν ἤμην νομοθέτης ἤθελον τὴν γυναικίαν διαχειρίσθαι καὶ τῆς ἀνδρικής περιουσίας. Πιστεύω δὲ ὅτι πρῶτον θὰ ἐκέρδιζεν ὁ ἀνὴρ ἐκ τοῦ νόμου τούτου, δεύτερον ἡ οἰκογένεια καὶ τρίτον ἡ ἠθικὴ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶμαι νομοθέτης λέγω. Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ εἶναι κυρία τοῦλάχιστον τῆς ἰδίας περιουσίας τῆς. Τοιοῦτοτρόπως καθ' ἡν στιγμὴν ὁ σύζυγος ἔχει καταστρέφει τὴν ἰδικὴν του νὰ δύναται νὰ τρέφῃ τὰ τέκνα του καὶ αὐτὸν χωρὶς νὰ διασῇ τὸ ὄνομα του καὶ τὴν ὑπόληψίν τῆς εἰς τὸν βίβρονον. Τελευταῖον ὠμίλησε περὶ ἀμοιωσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐργατικῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ περὶ διορισμοῦ προϊσταμένων γυναικῶν καὶ οὐκ ἀνδρῶν εἰς πάντα τὰ τμήματα, ἐν οἷς ἐργάζεται ἡ γυνὴ. Ὁ λόγος τοῦ κ. Βωρδελαι διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, ἦτο ὅμως ἀριστοῦργημα καὶ ὑπὸ ἔποψιν δικαιοσύνης καὶ ὑπὸ ἔποψιν ρητορικῆς. Τὸ ἀκρατῆρον ἐχειροκρίτησεν αὐτὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ παμφηρεῖ ἀπεδέχθη ἀπάσας τὰς προτάσεις αὐτοῦ.

Τὴν Δευτέραν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἐξηκολούθησαν ἐπὶ ἀντικειμένων φιλανθρωπικῶν καὶ ἠθικῶν. Ὁ Ἰσπανὸς βουλευτὴς κ. Μιγνὲ ὠμίλησε περὶ τῆς μικτῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δύο φύλων. Περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ὠμίλησε καὶ ὁ κ. Ἰούλιος Σίμων καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ θὰ προσπαθῶ νὰ ἐκθέσω ἐν ἰδίῳ κεραλαίῳ ἐρ' ὅσον ἡ μνήμη με βροηθεῖ εἰς τοῦτο. Ἐλαβον τὸν λόγον ἐπ' αὐτοῦ ἡ κ. δὲ Κεργομάρ, ἡ Πολωνὸς κ. Λέβη, ἡ Σουηδὸς κ. Φρίξ, ἡ Ἑλληνὶς κ. Κ. Περρὲν, ἡ Γερμανὶς κ. Μργενστερν, ὁ Ἀγγλὸς βουλευτὴς κ. Τρούγ, ὁ δὲ δήμαρχος κ. Βωρδελαι, ἡ δούκισσα δὲ Φερέρ, ἡ Βαρωνὶς δὲ Πάζ, ἡ Ρωσὶς κ. Ἀνχιέρ, ἡ Ρωσὶς κ. Κερζοφ καὶ ἡ ἐκ Πορτογαλλίας κ. δὲ Βαρκινός.

Ἀπεφασίσθη ἡ μικτὴ ἐκπαιδεύσις ὑπὸ ἐπιφυλάξεις τινεσ, περιλαμβανομένης εἰς τὸν λόγον τῆς κ. δὲ Κεργομάρ, ὅν θέλομεν δημοσιεύσει ἐν ἰδίῳ στήλῃ.

Ὁ λόγος μετὰ ταῦτα ἐδόθη εἰς τὴν Δανάδα κ. Δάβε, ἥτις ὠμίλησε περὶ τῶν ὑπὸ κυρίων ἰδρυθέντων εὐεργετικῶν σχολείων τῶν ἀπόρων κωφῶν καὶ τυφλῶν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὠμίλησεν ἡ ἀποτυχούσα πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτικῶν κ. Βοσδούλ, ἡ ἰδρύτρια ἐν Ἀμερικῇ ἰδίαις δαπάναις τρεῖς τοιαῦτα σχολεῖα.

Ὁ κ. Ραφαλόβιτς ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν περὶ τῶν κατοικιῶν τῶν ἐργατικῶν καὶ τεχνικῶν γυναικῶν. Ἡ Ἀγγλὶς κ. Λέβη περὶ ἀσύλων τῶν ζώων καὶ προστατευτικῶν κατ' αὐτῶν μέτρων. Κατέκρινε πικρῶς τὴν ἀστυνομίαν τῆς Γαλλίας, ἥτις ἐπιτρέπει ὥστε κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, καθ' ὃν ἡ ἔκθεσις ὑφύεται ὡς περιφανὲς μαρτύριον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ αὐτῆς νὰ τελοῦνται ἀπάνθρωποι καὶ αἰμαχαρεῖς τελεταὶ ταυρομαχιῶν, ἃς ἡ ἱερὰ ἐξέτασις τῆς Ἰσπανίας ἠνεῖχετο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς βροχάρου βασιλείας τῆς. Μὴ

ἐξοικειοῦτε τὸν λαὸν εἰς τὴν χύσιν τοῦ αἵματος, εἶπε περαινόμενα λόγον ἀληθῶς ὠραῖον.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ὠμίλησεν ἡ βαρωνὶς δὲ Πάζ καὶ ὁ δήμαρχος Βωρδελαι. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τὸ Συνεδρίον διαμαρτυρηθῆ ὅπου δεῖ καὶ ἀποδοκιμάσῃ ἐπίσημως τὰς ταυρομαχίας.

Μετὰ μεσημέριαν ἰπουσιάζοντος τοῦ Προέδρου τὴν θέσιν αὐτοῦ ἔλαβεν ὁ κ. Gariel, γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως πάντων τῶν ἐν Παρισίῳ συγκαληθέντων συνεδρίων. Τὸν λόγον ἐλάξεν ἡ ἰδρύτρια καὶ Πρόεδρος τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ὀρφανοτροφείου κ. Μορία Λωρὰν, ἰπποτίς τοῦ τάγματος τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς. Ἐξήλθε τὰ κατὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ καταστήματος τούτου, ἐπανειλημμένως χειροκροτηθεῖσα διὰ τὴν ὠραίαν καὶ γλαυράν ἀπαγγελίαν τῆς. Ἡ κ. δὲ Μοιτῶ ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν τῆς δράσεως τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνωσις τῶν Γαλλιδῶν Γυναικῶν» σωματείου. Περίληψιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὡς λίαν ἐνδιαφέρουσαν θέλομεν δημοσιεύσει ἐν ἰδίῳ στήλῃ. Περὶ τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων—καὶ ἀνέρχονται αἱ ἐν Παρισίῳ μόνον εἰς πολλὰς χιλιάδας—ὠμίλησεν ἡ κ. Σιγφρίδ καὶ ἡ κ. δὲ Βερνέυλ περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἐργῶν τῶν Καθολικῶν. Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κομίζει ἐπιστολὴν τῆς κ. Καρνῶ. Ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως τὴν πρὸς τὴν ἐπίτιμον πρόεδρον ἀπευθυομένην ἐπιστολὴν ταύτην, δι' ἣς ἡ κ. Καρνῶ ἐζήτηε συγγνώμην, ὡς μὴ δυνθεῖσα νὰ παρευρεθῆ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν τῇ συνεδρίασει. Ἐπέριε λέγουσα ὅτι ἡ καρδία καὶ τὸ πνεῦμα τῆς εἶναι πλυσίον τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες συνῆλθον ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἕνα μετὰ τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας συσχεθῶσι περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ Γυναικείου φύλου.

Ἡ μήτηρ καὶ προμήτωρ τῶν communards, ὡς γελῶσα ἀπεκάλει ἑαυτὴν ἡ δεσποινὶς δὲ Βρονὲν, ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἃ ἰδρυσεν ἐν Μπελίλ ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν θυμάτων τῆς ἐμφυλίου στάσεως τοῦ 1071. Προσεκάλεσε δὲ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐν σῶματι τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα ἄστυα. Περὶ τῆς γυναικῶν ὡς πολυτίμου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ παράγοντος ὠμίλησεν ἡ κ. Καρβονέλ. Περὶ τῶν προστατευτικῶν τοῦ δήμου σωματείων Κυριῶν, αἵτινες παρέχουσι πρὸς τὰ ἄπορα παιδία τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Αἱ Κυρίαὶ αὐταὶ παρέχουσι πρόγευμα ὑγιεινόν, βιβλία, ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα. Περὶ τοῦ «Συλλόγου τῶν Κυριῶν» ὑπὲρ τῆς ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ὄχι τῆς ἰσότητος τῶν τέκνων ὠμίλησεν αἱ κ. κ. Γαλιάρ βουλευτοῦ καὶ Σαίγνεβας.

Περὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν ὑπὲρ τῆς προστασίας καὶ περιθαλψέως τῶν μικρῶν πλανοδίων καὶ ἐγκαταλειμμένων κορασίων ὠμίλησεν ἡ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τούτου κ. Κουρπιέ. Περὶ τοῦ ὄρφανοτροφείου Ροσσχιλὸν ἡ Ἰσραηλίτις κ. Βέρθα Φορμιστέρερ. Περὶ Ἀγγλικῆς Ἀδελφότητος Κυριῶν ἡ λαίδη Σανδουρότ. Περὶ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ρεϋλὴ ἡ κ. Σάρα Μονόδ. Περὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν τοῦ προσέφεροντος ἄστυλον εἰς δυστυχεῖς, πασχούσας ἢ ἀνευ θέσεως ὑπηρετρίδας ὠμίλησεν ἡ κ. Κερλ-Βέρν. Περὶ πολλῶν γυναικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς Αὐστρίας ὠμίλησεν ἡ κ. Πάπερ. Περὶ

Συλλόγου Κυριῶν παρέχοντος ἐργασίαν καὶ προστασίαν ταῖς ἀποφυλακιστέταις ἡ κ. Μιλλὲ καὶ περὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἀσύλου ἐν Λισσαβῶνι ἡ κ. Φερνὰν.

Τὴν 8ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς ἐσπέρας ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου με ἐνδυμασίας χοροῦ εἶχον συναθροισθῆ εἰς τὴν ὠραίαν καὶ ἀπέραντον αἴθουσαν τοῦ μετ' ἀλητέρου Ξενοδοχείου τῶν Παρισίων Hotel Continental. Ἡ πρόεδρος καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ καλλιτεχνικοῦ Ὀρφανοτροφείου διωργάνωσε καλλιτεχνικὴν ἐσπερίδα εἰς τιμὴν τοῦ συνεδρίου. Οἱ ἐξέγοντες τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Grand Opera, καὶ Comedie Française ἐψάλλον καὶ ἀπήγγειλον ἐκλεκτὰ τεμάχια. Ἡ πρόεδρος κ. Μορία Λωρὰν ἀπήγγειλε συγγραμμικώτατον ἀπόσπασμα τραγωδίας χειροκροτηθεῖσα μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ πρώτη ὑψίφωνος τῆς Grand Opera ἐψάλλεν ὠραῖον ἄσμα συντεθὲν καὶ τονισθὲν ἐπίτηδες διὰ τὴν ἐσπερίδα ταύτην, ἄλλα δὲ μέρη μετὰ τοῦ βαρυτόνου καὶ ὑψιφώνου ἐκ διαφόρων μελοδραμάτων. Μετὰ μικρὸν διάλειμμα, καθ' ὃ buffet πλούσιον μᾶς ἐδέχθη εἰς τοὺς ἀναψυκτικούς, γλυκεῖς καὶ μυροβόλους κόλπους του, ἐν ᾧ ὁ καμπανίτης διεσκέδασε τὴν ἐκ τῶν τραγικῶν ἀπαγγελιῶν ἀναπτυχθεῖσαν μελαγχολίαν, ὁ καθὼς ἀνέλαβε τὴν προτέραν θέσιν του καὶ ὁ τῆς Comedie Française διάσημος ἠθοποιὸς κ. Sylvain ἀπήγγειλε μόνολογον, ὅστις μᾶς ἔκαμε νὰ γελῶμεν μέχρι δακρύων. Μετ' αὐτὸν ἐψάλλε γαιεστάτα ἡ κ. Montallan τὸ ὠραῖον ἀσματικὸν «quand j' étai jeune» καὶ ἡ δεσποινὶς Βαρῆτα ἀπήγγειλεν ὠραιότατην καὶ εὐφροσύνην ἀλληγορίαν ἐπὶ τῆς πλάσεως τῆς πρώτης γυναικῶν.

Συνεδρίασις τῆς Τρίτης μ. μ. 4)16 Ἰουλίου.

Ἡ βαρωνὶς δὲ Πάζ ὠμίλησε περὶ τῆς ἀγροτικῆς τῶν θηλέων μορφώσεως ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ κυρία αὕτη εἶναι πρόεδρος καὶ ἰδρύτρια διαφόρων ἀγροτικῶν σχολῶν. Ἐξέθηκεν ἐν συνόψει τὰ κατὰ τὰς σχολὰς ταύτας, αἵτινες λειτουργοῦσι ὑπὸ ὅλων ἰδίων πρῶγραμμα ἀνάλογον πρὸς τὸν βίον καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγροτικῆς γυναικῶν. Πόσον πύχνην τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ εἶχον ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἂν ὄχι τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας μᾶς τοῦλάχιστον τοὺς τιμηματάρχας μᾶς ἐκείνους, οἵτινες καταρτίζουσι τὰ σχολικὰ προγράμματα τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν. Θὰ ἀφελοῦντο μεγάλως αἱ κύριοι οὗτοι, οἵτινες ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν χωρικόν, τὴν μέλλοντα γεωργὸν ἢ κτηνοτρόφον, τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ὅπου ἀκολουθεῖ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ πολυτελοῦ ἀστού, ὁ μέλλων ἰατρός ἢ δικηγόρος.

Θὰ ἤκουον ἀπὸ στόματα γυναικῶν σοφοῦς λόγους. Θὰ ἐμάνθανον ὅτι ἐὰν ὁ ἐπὶ ἡμέρας ἐλοκλήρους διασχίζων σιδηροδρομικῶς τὴν Εὐρώπην, δὲν κατορθεῖ νὰ ἀντικρίσῃ οὔτε ἐν τετραγώνον γῆς ἀκαλλιέργητον, ὅτι καὶ τὰς ἄγλας τῶν βουνῶν κορυφὰς συνταράττει τὸ ἄροτρον τοῦ γεωργοῦ, ὅστις εἶναι εἰς τῶν ἰσχυροτέρων παραγόντων τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, τοῦτο δὲν ἀφείλεται εἰς αὐτὸν τὸν γεωργόν, ἀλλ' οὔτε εἰς τὴν ὀγάπην του πρὸς τὴν καλλιέργειαν. Εἶναι αἱ προνοητικαὶ Κυβερνήσεις, οἱ ἀληθῶς πεπαιδευμένοι καὶ σοφοί, οἱ διευθύνοντες τὰ ὑπουργεῖα τῆς παιδείας καὶ τῆς γεωργίας, οἱ ἐργαζομέναι χιλιάδων ἀγροτικῶν σχολῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἐνταῦθα ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς μικρᾶς τῶν ἡλικίας διδάσκονται νὰ ἀγαπῶσιν τὴν ζωοδότειαν γῆν.

νά άφοσιούνται εις την καλλιέργειάν της, να τελειοποιούνται εις την παραγωγήν. Μόνον επί δύο ώρας τής πρωίας μένουσι τά παιδιά αυτά του άγρου εις τό σχολείον. Τό ύπόλοιπον τής ημέρας διδάσκονται πρακτικώς τό έργον των. 'Η έκθεσις τής βάρωνίδος δε Πάζ πολύ ένδιαφέρουσα ήθελεν άναντιρρήτως δημοσιευθί εις τήν «'Εφημερίδα των Κυριών» εάν δέν ήτο πολύ μακρά και διεξοδική.

'Η δεσποινίς Κόντα φιλόλογος εκ Ρουμανίας εξέθηκε τά κατά τήν εκπαίδευσιν τής Ρουμανίδος γυναικός. Περιττόν να σάς είπω ότι ήρωϊκών μανθάνουσα τās προόδους του νεαρου γεί τονος ήμών κράτους ως προς τήν γυναικείαν μόρφωσιν. Γυμνάσια θηλέων τέλεια, Λύκεια, καλλιτεχνικαί, πρακτικαί και επαγγελματικαί σχολαί λειτουργούσι πολυπληθείς από πολλών ήδη χρόνων έν Ρουμανία. 'Η δεσποινίς 'Ορτενσία Παράν ώμίλησε μετά ταύτα περί σχολής προκαταρκτικής διή διπλωματικής του κλειδοκυμβάλου εξέτασις και ή κ. Λαίτη Φί-σχερ περί τής επιδράσεως τής ανατροφής επί τής διεθνούς Ειρήνης. 'Η κ. Γρίς-Τράουτ Γερμανίς ανέγνωσε μελέτην τινα επί των πλεονεκτημάτων τής εκπαίδευσως εις μικτά σχολεία και ή κ. Μαρία Μαρτέν μελέτην επί τής γυναικείας 'Εφημερίδος «'Η πολιτίς» ήν διεύθυνει.

'Η ώρα ήτο άκοιούτως προκεχωρημένη. Ου ήττον ή Συ νεδρίασις παρατείνεται μέχρι τής νυκτός, ως εκ τής πληθυσίας των έργων του τμήματος τούτου. 'Η κυρία δε Βεονίλ ώμίλησε περί τής ιδρύσεως τής διεθνούς γυναικείας βιβλιοθήκης Βόλοκα, ή κ. Μαρία Σχέλιγα-Λέβη δημοσιογράφος Πολωνίς διμλει περί τής γυναικείας έν Πολωνία εκπαίδευσως, ιδιαίτατα δε περί τής κατά τήν τελευταίαν είκοσαετηρίδα άναπτυχθείσης γυναικείας φιλολογίας. 'Η έξορία, είπεν, ανέδειξε πολλές συμπολίτιδάς μου εξόχους φιλόλογους. 'Οτε εύρέθησαν μακρην τής πατρίδος των έστερημένοι και των άπολύτως αναγκαιούντων διή ποιάν τινα των οικείων των εύμαρειαν κατέφυγον εις τά κονδύλια των. 'Η καρδία και ή διάνοιά των εισργάσθη και παρήγαγον άληθή άριστουργήματα, πλουτίσασα μεάλως, τήν ιστορίαν τής συγχρόνου Πολωνικής φιλολογίας. 'Η δεσποινίς Πρεβύ ώμίλησε περί τής υπό τον τίτλον ή Γ υ ν η έκδιδομένης έν Παρισίους γυναικείας 'Εφημερίδος υπό τήν διεύθυνσιν τής κ. Ρωβέν. 'Η δεσποινίς 'Ανανιέρ ώμίλησε περί των έν Δανία και Ρωσία παρθεναγωγείων.

Μετά πόσης χαράς ή κυρία αύτη εξέθηκε τά κατά τήν καταπληκτικήν πρόοδον τής Ρωσίδος και Δανίδος γυναικός. Πόσον οί ήριθμοί των Λυκείων και 'Επιστημονικών σχολών άνεδείκνυσον τήν τέως χαρκακτηρισμένην βίβραρον Ρωσσίαν βαινουσαν παραλλήλως προς τά πρωτεύοντα τών πεπολιτισμένων κρατών. 'Η Ιατρός δεσποινίς 'Εδβαρς, ή ή οϊότροπος Ιατρός ένός των μεγαλητέρων νοσοκομείων των Παρισίων ώμίλησε περί τής υγιεινής και τής καθαρότητος τής κήρης από τής γεννήσεως αύτης, ήκολούθησε τήν υγιεινήν των σχολείων και κατέληξεν εις τήν υγιεινήν τής ώριμου γυναικός, Τόν λόγον τής δεσποινίδος 'Εδβαρς επιστημονικώτατον και εύφραδέστατον θέλομεν δημοσιεύσει έν ιδία στήλη. Τούτ, διότι δυστυχώς έν 'Ελλάδι ή υγεία θυσιάζεται εις τήν ματαιότητα και τās ψευδεπιδείξεις. 'Εντεύθεν αί κορασίδες μας ώχραι και μέ πχειάς πύλακωμέναις και έρρυτιδωμέναις πολλάκις από τής παιδικής των ήλικίας. Πλήν τούτου ή δεσποινίς 'Εδβαρς είναι πρόσωπον λίαν

συμπαθές και ώμίλησε μετά πολλής χάριτος και εύφραδείας. 'Ισως οί ακούοντες ότι ή κυρία αύτη είναι Ιατρός έσωτερική εις έν των μεγίστων των Παρισίων νοσοκομείων ύποθέτουσιν αύτην παρήλικα, άσχημοκωμωμένην, άχαριν και φέρουσαν ύψηλά περιλαίμια ως τότοι σχολαστικοί δοτόροι.

Τίποτε εξ όλων αυτών. 'Η δεσποινίς 'Εδβαρς είναι μόλις τριακοντούτις. Ξανθή, ευειδής, άνθηρά, με ώρκίαν χρυσήν κόμην ήν διασκευάζει κατά τόν τελευταίον συρμόν. 'Εφερην έσθητα εκ μελανος ύλοτηρικού μετά χάριτος Παρισινής και όλως τελευταίου συρμού. Μικρός πύλος ίσχυρος άνοικτός έστερην είδει χαριεστάτης σπουφέτας τήν χρυσήν κόμην της και ώρκίαν εκ πύλων ίσχυρον ριπίδιον ήν άνητημένον από τής ζώνης της. Κάθε άλλο ήτο ή bas bleu, ως έτω; πολλοί και πολλαί φαντάζονται τās γυναικας του Συνεδρίου. 'Η ήμιμάθει και ψευδεπίδειξις παρελθόντων αιώνων είχον καταστήσει τινας των τότε πεπαιδευμένων γυναικών γελοίας διή τό ιδιόρρυθμον τών τρώπων και σχολαστικόν του ύρους. Σήμερον αί γυναίκες, αί άληθώς πεπαιδευμένοι διακρίνονται επί καλλισθησία, φιλοκαλίη και χάριτι. Μένουσι γυναικες προσθέτουσαι εις τά φυτικά δώρα, δι' ών ό Θεός έπρόικισεν αυτάς τήν άληθή του πνεύματος; άναπτύξιν και τήν εύγενή τής καρδίας διάπλασιν.

'Η κ. Σχασεβάν ώμίλησε περί ειδικής τής μουσικής διδασκαλίας ή κ. δε Μερτιέ έν έκτάσει περί τής υπό τής δουκίσσης δε Πομάρ έκδιδομένης 'Εφημερίδος υπό τον τίτλον ή «'Αθή» και ή δεσποινίς 'Αννα Ρέτσιους περί των Παρθεναγωγείων και πρακτικών σχολών τής Σουηδίας.

Τμ.ήμ.α Δ'.

'Ο καθ'εις και ή γυνή. (Γεάργη 5) 17 'Ιουλίου.

Αί συζητήσεις τής ήμέρας ταύτης άναγονται όλως εις τήν ύπερ τής γυναικός νομοθετικήν μεταρρύθμισιν. Μη άνησιγήτε έν τούτοις.

Δέν πρόκειται να γίνωμεν ούτε βουλευταί, ούτε ύπουργοί. 'Η ιδική μας πολιτική άποστολή άνάγεται εις κλάδον όλως διάφορον. 'Ημείς μορφώνομεν τούς πολίτας και ζητούμεν να μάς παραχωρηθώσι τά μέσα τής έντελεστέρως και σκοπιμώτερας εξασκήσεως του έργου μας.

'Ο κ. Δονά προεδρεύων—ύποσιζόντος του κ. 'Ιουλίου Σίμωνος—άνέγνωσε πραγματείαν τινα επί τής Ρωσικής νομοθεσίας τής αναγομένης εις τήν γυναίκα και ή μίς Χριστιάν Βρίχτ, γραμματεύς τής Οικονομικής των Γυναικών Σχολής έν 'Εδιμβούργω ώμίλησε περί τής 'Αγγλικής νομοθεσίας έν σχέσει προς τήν γυναίκα. 'Ω; παρετηρήθη ή 'Αγγλίη κατά πρώτον λόγον έχει παραχωρήσει πλείστα δικαιώματα εις τήν γυναίκα. 'Εν Ρωσία αί έμποροι και γαιοκτήμονες γυναίκες έχουσι δικαίωμα ψήρου έν ταις δημοτικαίς εκλογαίς. 'Ο κ. Βάγερ βουλευτής Δανιμκρίας ώμίλησε περί τής πολιτικής θέσεως τής γυναικός έν Δανία. 'Η δε κ. Φιρέρ Γαλλίς εξ 'Αλγερίας και διεύθυντρια πολιτικής τινος εφημερίδος εξήτασε τήν γυναίκα έν τή Γαλλική νομοθεσία. 'Απέδειξε δε ότι ή πρώτη αίτία τής παρεισφυσάσης έν Γαλλία διαφθοράς εις τās άπόρους του λαου τάξεις είναι αύτη ή νομοθεσία. 'Η χήρα κ. Μπονέρ ώμίλησε περί τής νομίμου ύποθήκης τής περιουσίας τής γυναικός και περί των οικογενειακών συμβουλιών,

διηγήθη δε συγκινητικώτατα του βίου σκηνάς, έν αίς, προσέθηκεν, δέν ήμην ποσώς ξένη.

'Η 'Αγγλίς δεσποινίς Βαλγαρνί άνέπτυξεν έν λεπτομερεία τί ή σύγγρονος 'Αγγλίς κατώρθωσεν ύπερ του φύλου της. Διηγήθη λεπτομερώς πάσας τās μεταρρυθμίσεις, αίτινες έγινοντο έν τή 'Αγγλική νομοθεσία κατά τήν τελευταίαν τεσσαρακονταετία, και συνηγόρησεν ύπερ τής ανάγκης τής πολιτικής άφομοιώσεως των δύο φύλων. 'Ο λόγος της έχεσοκροτήθη επανειλημμένως. 'Η δεσποινίς Ρετσιούς ώμίλησε μετά ταύτα περί τής πολιτικής θέσεως τής γυναικός έν Σουηδία, ή κ. Φερές περί 'Ισπανικής νομοθεσίας και ό Μαρκήσιος 'Αλιφιέρη περί τής έν 'Ιταλίη καταργήσεως των έναργων οικων και περί των σωφρονιστικών καταστημάτων των έλαφρών ήθων γυναικών.

Τό συνέδριον τότε προσέβη εις τās εξής αποφάσεις και εξέφρασε τās ακόλουθους εύχας κατόπιν επιμόνου συζητήσεως και πεισματωδών πως άντιρρήσεων εκ μέρους κυριών τινων. 'Εν ταις συζητήσεσι ταύταις ενεργόν μέρος έλαβον: ή κ. δε Φερέρ, ή κ. Βερύ, ό δικηγόρος κ. Βιβιάνη, ό δικηγόρος και βουλευτής κ. Βογελώ σύζυγος τής αντιπροέδρου, ό αιδεσιμώτατος διαμνητορήμενος Ιερέυς κ. Σχχαιστρόπ και ό κ. Λέων Δονά. Αί έκποασθεισαι εύχαι συνοψίζονται εις τά εξής:

1ον Τό Συνέδριον εκφράζει τήν εύχήν, όπως θεωρηται ό παις ή ή κόρη άνήλιξ μέχρι του 16ου τής ήλικίας της έτους. 'Οτι ό δικαστής ναίνιδος μη ύπερβάσκει τό 16ον τής ήλικίας της έτος ύφίσταται πάσας τās συνεπειάς τής πράξεώς του.

2ον Τό Συνέδριον εκφέρει τήν εύχήν, όπως ή γυνή δύναται να είναι μάρτυς εις πολιτικές ύποθέσεις, να εξασκή έλευθέρως καθήκοντα κηδεμόνος και μέλους οικογενειακού Συμβουλίου, και όταν έτι δέν πρόκειται περί των ίδιων τέλων της.

3ον Τό Συνέδριον εκφέρει τήν εύχήν, όπως ή έγγραφος γυνή διαθέτη έλευθέρως τά εκ τής έργασίας της προκύπτοντα χρηματικά ποσά, οίσι δήποτε και αν είναι οί όροι του προικοσυμφώνου της έγγράφου.

Νά διαθέτη έλευθέρως οίον δήποτε ποσόν τή άνήκει εκ δωρεάς ή κληρονομίας.

4ον Τό Συνέδριον εκφέρει τήν εύχήν, όπως ό πατήρ και ή μήτηρ έχουσι τά αυτά δικαιώματα επί τής ανατροφής και του μέλλοντος των τέλων. 'Εν περιπτώσει δε ύσυμφωνίας συγκαλείται οίκογενειακόν συμβούλιον εξ Ισκήθμων μελών τής πατρική; και μητρικής οίκογενείας. 'Η γνώμη του Συμβουλίου τούτου είναι ήμετάτρεπτος.

Μετά μεσημέριαν πληθύς θεμάτων τίθενται προς συζήτησιν. 'Ο επίσημος τής 'Ισπανίας αντιπρόσωπος βουλευτής κ. Ρόμε Κάμπος ώμίλησεν έν έκτάσει περί τής επιδράσεως τής 'Ισπανίδος γυναικός έν τοις πολιτικοίς πράγμασι. 'Η δεσποινίς Κάν περί τής επαγγελματικής σχολής των 'Ισραηλιτών 'Ο βουλευτής κ. Αφάργη περί των εύεργετικών καταστημάτων του Βορδύ. 'Η κ. Δαλανκούρ επί τής εύεργετικής δράσεως τής γυναικός έν ταις επαρχίαις. 'Η δεσποινίς 'Αππια περί των Παρθεναγωγείων των Προτεσταντών, ιδιαίτατα δε περί σωφρονιστικών σχολών άμφοτέρων των φύλων. 'Η κ. Μαρζολέν περί των προστατευτικών σχολείων τής νηπιακής ήλικίας. 'Η κ. 'Αλφεν περί του μειευτικού καταστήματος και νοσοκομείου των άπόρων γυναικών. 'Η κ. δε Βερνέιλ επί των

Καθολικών προστατευτικών καταστημάτων των εφήβων. 'Η κ. Φοντάν περί των ασύλων, έν οίς κρατούνται τά βρέφη και νήπια των εργατιδων γυναικών από πρωίας μέχρις έσπέρας. 'Η κ. Μαγγυσόν περί ένός λυκείου θηλέων και μιās πρακτικής σχολής έν Σουλανδία. 'Η κ. Λαριό περί των ταξειδίων και περιηγήσεων των άπόρων μαθητριών κατά τό διάστημα των διακοπών. 'Η κ. Λαλύ επί τής εταιρίας τής παρεχούσης δωρεάν κατοικίαν εις άπόρους οίκογενείας.

Πολλά άλλα θέματα άνεγνωσθησαν επί τροχάδην, καιτοι μεγάλης αξίας και πολύ ένδιαφέροντα. 'Εκαστον των θεμάτων τούτων ήδύνχτο να μελετᾶται και βρατανίζηται επί ώρας. 'Αλλ' ό χρόνος επέιγε και τά μέλη του συνεδρίου ήταν εξητλημένα εκ τής παρατεταμένης ταύτης έργασίας. 'Η κ. Σοφία Καρπερόφ άνέγνωσεν επιστημονικώτατην μελέτην επί τής εκπολιτιστικής επιρροής των Ρωσίδων γυναικών. 'Η κ. Πάυντερ ώμίλησε περί των μεγάλων 'Αγγλικών 'Εταιριών επί τής ήθικοποιήσεως του λαου. 'Η κ. Στόπ επρότεινε γενικήν μεταρρύθμισιν εις τό γυναικείον ένδυμα. 'Ο λόγος ήτο άκοιούτως επιτυχής. Εύτυχώς ή άτυχώς αί εύχαι της δέν εισηκούσθησαν. 'Αλλως τε έντός όλίγου χρόνου αί γυναίκες θί ήρκοιιντο εις μακρούς ποδήρεις χιτώνας, ούδαμώς περί τήν όσφυν συκρατούμενους.

'Η εκ Βελγίου δικηγόρος δεσποινίς Ποπελέν ανέγνωσεν ώρκίαν μελέτην περί των γυναικών έν Βελγίω. 'Ο κ. Φέλιξ 'Εμάν Γενικός έπόπτης των Πανεπιστημείων άπήυθυνε προς τά μέλη του Συνεδρίου θερμώτατην προσφώνησιν χειροκροτηθείσαν επανειλημμένως και ένθουσιωδώς.

'Ητο νύξ ή ή ότε έληξεν αί συζητήσεις τής ήμέρας. Τά μέλη του Συνεδρίου άπεχωρίσθησαν ένκ τήν έννάτην τής έσπέρας ώραν συναντηθώσι και πάλιν παρὰ τω ύπουργω κ. Yves Guyot.

Συνεδρία τής Πέμπτης 6) 18 'Ιουλίου.

'Η τελευταία των συνεδριάσεων ήμέρα ήτο προωρισμένη διή τό γενικόν συμπέρασμα των εργασιών του Συνεδρίου και τον ύπό του προέδρου κ. 'Ιουλίου Σίμωνος άπκαγγελησόμενον λόγον. Τήν έννάτην ώραν τής πρωίας ή κ. Εύκ Μάκ Λάρρεν ώμίλησεν έν μακροίς περί τής κακοήθους εκμεταλλεύσεως τής άπερίας νεκρών κορασιών,άτινα συνεχέστατα άποθηήσκουσιν ή με φυσικόν ή ήθικόν θάνατον. 'Η κ. 'Αβιαδ ή ανέγνωσε μελέτην περί τής διεθνούς εταιρίας των 'Ελβετιδων γυναικών ύπερ τής ήθικής διαπλάσεως των παρετρεπομένων γυναικών.

Κατά τό πρόγραμμα τής ήμέρας τίθεται τό ζήτημα των γενικών αποφάσεων και συμπερασμάτων των εργασιών του Συνεδρίου. 'Ο κ. Λέων Γιρώ δικηγόρος και αντιπρόσωπος τής εταιρίας τής δημοσίας ήθικής προτείνει όπως τό Συνέδριον εξενέγκη τήν εξής εύχήν. Τό Συνέδριον άκορροσθέν τής αναγνώσεως μελετών επί διαφόρων προστατευτικών ασύλων κατά τής διαφθοράς και τής έντελους ήθικής καταστροφής πολλών έγκαταλλειμμένων νεανίδων, εκφέρει τήν βραθειαν πεποιθήσίντου ότι τά ληφθέντα κατά των γυναικών μέτρα, ως προς τό ζήτημα τής χρηστηθείας έσχον καταστρεπτικήν επιρροήν και επί των άτυχών ύπάρξεων, ως άπ' εύθείας αποβλέπουσι και επί τής κοινωνίας έν γενεί. Τό Συνέδριον όθεν εκφέρει τήν εύχήν, όπως, εις άπαντα τά σημεία του κόσμου, ένθα τά κατά τής γυναικός έπονείδεστα ταύτα μέτρα ύφίστανται μέχρι σήμερα,

παύση καταπατουμένη άνωφελώς ή δικαιοσύνη και ή ήθική ή κοινή άλλως τε δι' άμφοτέρω τά φύλα.

Σπουδαιότατη συζήτησις έπηκολούθησε την πρότασι ταύτην του κ. Γιρώ. Πολλαι κυριαί και κύριοι έλαβον τον λόγον. Τέλος ή γνώμη του κ. Γιρώ καιτοι θεωρηθείσα ως πολυ συγκαταβατική έτυχεν έμοφόνου και γενικής έπιδοκιμασίας. Ο αυτός κύριος εξήνεγκε μετά ταυτα την άκόλουθον εύχήν: Το Συνέδριον εκφέρει την εύχήν, όπως ο σύζυγος ύποχρεούται δι' αύστηροτέρων των ύφισταμένων μέτρων να διατρέψη την έγκυρια καταλειφθείσαν γυναίκα και τα τέκνα.

Νά δικαιοῦται δέ ή γυνή να ποιήται κατοχήν της μισθοδοσίας και των εισοδημάτων του συζύγου της μέχρι των 2)3 επί του ύλου, εάν έχη τέκνα και το 1)3 εάν είναι άτεκνος. Η εύχή αύτη του κ. Λέντος Γιρώ κατεψηφίσθη.

Ο δήμαρχος κ. Βορδελαι, άπων μέχρι της στιγμής ταύτης λαμβάνει τον λόγον και καταμέμμεται του συνεδρίου διότι έψήφισεν εύχήν περι δημοσίας ήθικής, αντιβαίνουσαν προς τάς άρχάς του Συνεδρίου. Άλλ' ή κ. δε Μορισιέ, ο κ. Βογελώ και ο κ. Μογέ άπαντώσιν ότι ή γνώμη του Συνεδρίου είναι αύτη και ότι όρείλει και ούτος να την σεβασθή.

Μετά ταυτα το Συνέδριον προέη εις έμοφονον έπιψήφισιν των εξής δύο ποτάσεων: α'. Το Συνέδριον λαβόν ύπ' όψει τάς δυσκολίας, ως αί νέαι κωφάλαλοι άπαντώσιν άμα τη εκ της σχολής άποφοιτήσει των και μέχρις έντελους άποκαταστάσεως των εις την τέχνην, ήν εξέμαθον, εκφέρει την εύχήν, όπως ιδρυθώσιν εταιριαί και σωματεία γυναικών παρέχοντα προστασίαν προς τάς κωφαλάλους και εξασφαλίζοντα αύταις άσφαλή και έντιμον θέσιν.

β'. Το Συνέδριον πεισθέν ότι ή συστηματική ένωσις και συνεργασία των γυναικών ενός έθνους και αί συστέψεις και συζητήσεις επί κοινωνικών θεμάτων έπιβοηθεί μεγάλως το έργον της ήθικής, της εθνικής δικαιοσύνης και προόδου και της ύψηλής φιλανθρωπίας, ήτις χαρακτηρίζει τον δέκατον έννατον αιώνα πεισθέν έπίσης ότι ή ένωσις των γυναικών πάντων των έθνών θα παραγάγη τά αυτα άποτελέσματα δια τον κόσμον όλον, άποφασίζει την σύστασιν διεθνούς ένώσεως άπασών των γυναικών των διαφόρων εθνικοτήτων.

Ούτως έληξεν ή συνεδρίασις αύτη ή έπιστραφίσασα τάς έργασίας τόσων ημερών. Αί έξερχόμεναι εύχαι πραγματοποιούμεναι έσονται μεγάλης σπουδαιότητος και έπιδράσειν άποτελεσματικώς όχι μόνον επί της τύχης της γυναικός άλλ' επί της τύχης αύτης της ανθρωπότητος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28)16 Ιουλίου.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Η πρώτη έντύπωσις μου έν τη έκθέσει.

Ο γίγας Άτλας φέρων επ' ώμων την γήινην σφαιραν, παρίστησιν άκριβώς το πεδιον του Άρεως ύποβαστάζων τον κολοσσαϊον και μεγαλοπρεπή περιβολον της Παγκοσμίου Έκθέσεως. Άνέρεσθε εις την κορυφήν του Πύργου Eiffel, στρέφετε έν βλέμμα προς τον περιβάλλοντα ύμäs όρίζοντα και θαυμάζετε τά μικροσκοπικά ένείνα όντα, τους ανθρώπους ούτινες εκ του ύψους έκείνου δίκηνη μικρούων φάνονται περιερούμενοι επί της γής. Καί όμως εις την μεγαλοφυειν του νέ-

νου—γίγαντος τούτου ανθρώπου όρείλεται το θαύμα όπερ άπό των περάτων της γής σπεύδουσι σήμεραν πεπολιτισμένοι και βάρβαροι λαοί να έπισκεθώσι.

Εάν αναδράμωμεν εις τάς διηνυθείσας της γής ηλικίας και φθάσωμεν εις την άρχέγονον και πρώτην περίοδον αύτης άπαντώμεν εδώ επί της αύτης θέσεως τους πρώτους ανθρώπους, παλιόντας κατά των θηρίων και ζώντας δίκηνη διπόδων ζώων έντός κοιλοτήτων δένδρων, ή τρωγλών, ως οι διοργανοται της Έκθέσεως, ως την μάλλον καταπληκτικην αντίθεσιν, έφρόντισαν να άνοικοδομήσωσι σήμεραν. Τους βλέπομεν τους ανθρώπους έκείνους με γένειον μακρόν, με κόμην ήμελημένην και παρεμμερή προς την άγρίαν χαίτην των θηρίων, με όψιν ήλιοκαή ένδεδυμένους με τά ρακώδη δέρματα άτινα έν ταίς μάχαις των μετά των άγρίων θηρίων άπεκόμισαν ως λάφυρον — όσάκις δέν άφήκαν το ιδικόν των—. Καί άφου περι μάχης και άγώνων, στρέφομεν έν βλέμμα προς τά όπλα του ανθρώπου της άρχέγονου εποχής. Η πρώτη έκφανσις του παραγωγού αυτου νοϋ, ο πρώτος σπινθηρ του πνεύματος εκδηλούται έν τη κατασκευή των όπλων αυτών της υπερασπίσεως. Ο Θεός έθηκε πνεύμα ισχυρόν εις σάμα άσθενές. Εκ της αδυναμίας τουτου ήντηλησεν έκείνο την ισχύν του. Το ζώον έχει τους δόντας άντι όπλων. Ο άνθρωπος εκζητήσε πρώτον έν τω λίθω το όπλον της υπερασπίσεως του. Ο νοϋς του ειργάσθη. Καί ιδού εξέλεξε λίθον σκληρόν, θν έλείανε, έπλάτυνε, κατέστησεν όξύν δια της έργασίας. Έχομεν συλλογήν όλων των λιθίνων τούτων μαχαιρών, τόξων, βελών, και ξυρών δι' ών οι άνθρωποι έφένεον τά ζωα, ή έχώρζον το δέρμα, άπήλαττον των τειχών και περιεβάλλοντο αυτό. Οι άνθρωποι έκείνοι είχαν άνάγκην τροφής. Εις το τμήμα της Δανιμυρικής έχετε όλην την συλλογήν των όστών των κρέατων και των κογγυλιών των θαλασσίον ζώων, άτινα εις λόφους όλους άφήκαν επί των διαφόρων περαλιών πόλεων, έν οίς έισώζοντο και αί κατοικήσιμοι τρωγλαι των.

Ούτω ζών ο άνθρωπος της άρχέγονου εποχής έν τη θέσει ταύτη, παρά τάς όχθας του Σηκουάνα, ούτινος ο ρους τότε άπερίριστος και ύπό όρέων ή πελώριων δασών περιβαλλόμενος, προήγαγε έν τη πάλη ταύτη κατά πάντων των φυσικών στοιχείων την διάνοιάν του εις το ύψιστον σφμειον του τελείου. Καί βλέπετε έν τη Παγκοσμίω Έκθέσει την θυμασίον ταύτην εξελίξιν της προόδου της ανθρωπίνης διανοίας δια μέσου των διαφόρων ηλικιων της γής. Καί νομίζετε βλέποντες τά σημεια της προόδου τόσω πλησίον άλλήλων, ότι ή μεταβολή αύτη έγένετο έντός όλίγου χρόνου άπό χθές μέχρι σήμεραν. Άπάτη! Χιλιάδες έτών όλαι διηνύθησαν έν άγώσι, έν στερήσει μέχρις οϋ ο άγριος έκείνος άνθρωπος μεταβληθή τον τέλειον τύπον του καλου, όστις έχρησίμευσεν ως πρότυπον των θαυμασιών αγαλμάτων άτινα θαυμάζομεν έν ταίς καλλιτεχνικαίς αίθούσαις της Έκθέσεως. Χιλιάδες έτών παρήλθον μέχρις οϋ τά άκατέρραστα δέρματα των άγρίων ζώων διαδεχθώσι τά πολύτιμα όλοσθηρικά, βελούδα και τρίχαπτα, ών ο πλούτος και ή ποιικιλία θαυμάσει τον θεατήν έν τοίς τμήμασι της βιομηχανίας και δι' ών ο άνθρωπος της σήμεραν περιβάλλει το σωμα του. Χιλιάδες έτών παρήλθον μέχρις οϋ τά άμορφα και άμυδρά κογγύλια, άτινα βλέπομεν επί των τραχιών και των βραχιόνων των γυναικών της πρώτης εποχής, δίκην

περιδερσίον και ψυλλίον, άντικατασταθώσι δια των εκ πολυτίμων άδχαμάντων, σμαράγδων, ρουβινίων και μαργαριτών τοιούτων, άτινα εκτίθενται έν δύο τμήμασι. Η θεα τούτων θαμβοί, μεθίσει, εκπλήττει μαγεύει, σαγηνεύει και την μάλλον άπαθή, άπλήν, ιδιόφρον και φιλόστοργον γυναίκα.

Χιλιάδες έτών παρήλθον μέχρις οϋ οι τρωγλαι και οι σκοτεινί και κακώς ήριζόμεναι άρχέγονοι κατοικίαι μεταβληθώσιν εις τάς μεγαλοπρεπέις ταύτας αίθούσας, έν αίς περιφέρεται τις χάνων τον δρόμον του και ών οι μεγαλοπρεπέις θόλοι οι χρυσω και πολυτίμοις ξύλοι διακε όσμνημένοι ύπενθυμίζουσι τά παρ' ήμιν ίερά ένδιαιτήματα, έν οίς τους θεούς μας μόνον ένοικοϋμεν. Χιλιάδες έτών παρήλθον μέχρις οϋ το εκ της προστρέψεως δύο λίθων παραχθέν πυρ—το άκοίμητον, δια την δυσκολίαν της άνακνώσεώς του—όπερ άπόρητινώδους ξύλου εξέπεμπεν τάς άμυδράς ακτίνας του μετά της άνιποφόρου σμυρνης άποπονης του μεταβληθή εις τους θαυμασιους ήλεκτρούς πολυελαίους οϋς εκθέτει το τμήμα Έθισσον και ούτινες έν πλήρει σκότει ως τόσοι ήλιοι εκπέμπουσι της πολυχρόους και μαχιας ακτίνας των άνά παν σημειον. Το πυρ ή ζωή αύτη του κόσμου. Η δύναμις του αιώνος. Ο κυριώτατος της βιομηχανίας μοχλός. Το πυρ εις τους κίλπους του όποιου ρίπτετε όλίγην άμμον και όλίγα άλατα και εξαγάγετε κρύσταλλον έν ω έν σχήματι κομφω, λεπτω, λάμποντι άκτινοβόλω πίνωμεν, ένω οι πρόγονοί μας έπινον με το σάμα κεκυρωμένον επί της πηγής και τη βοηθεία του κοίλου της παλάμης.

Ιδού αί αντιθέσεις αίτινες έφιστώσι την προσοχήν του το πρώτον έπισκεπτομένου την εκθεσιν, και ούτινες καθιστώσι καταφανή την δύναμιν της ανθρωπίνης μεγαλοφυίας. Ιδού το μάθημα, όπερ οι Παρίσιοι δίδουσι προς τους διαφόρους της γής λαούς, ούτινες σήμεραν έπισκέπτονται αυτούς.

Η ύλική αύτη και πνευματική πρόδοσι είναι γιγαντιαίον

βεβαίως των αιώνων και του ανθρώπου κατορθώμα. Ταύτην παρηκολούθησεν άναντιρρήτως και ή ήθική, άλλ' έν ήττον μοίρα, ως άποδεικνύεται εκ του καθ'έκαστην βίου. Η ανθρωπότης όθεν όρείλει ήδη να έντεινη άπύσας τάς δυνάμεις αύτης και στρέψη άπασαν την προσοχήν ούτης προς την άνάπτυξιν των ήθικών δυνάμεων, ίνα μη ή γιγαντιαία αύτη πρόδοσι της έπιστήμης άνευ δικαιοσύνης και αγαθότητος άποφέρη πικρούς και δηλητηριώδεις καρπούς.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

[Συνέχεια]

Μετά τους ίχθύς ούτινες έπτανται, οι άδοντες ίχθύς.

Κατά την τελευταίαν έκστρατείαν του ναυάρχου Κουρμπέ εις την νήσον Φορμόσιν, οι ναυτικοί μας εξέπλάγησαν ιδόντες και ακούσαντες ίχθύς χολιδούς, άν και το πράγμα οϋδέν είχε το έκτακτον, διότι έν τοίς ποταμοίς της Παρχαούης και της Γουιάνης, ως και τω Άτλαντικω και τη Μεσογείω, εύρίσκονται πλείττα είδη ίχθύων, παράγοντα λελογισμένους ήλους και άρθροϋντα άλλοκότους τότους δια της νικτικής αυτών κύστεως, τόσω καλώς, ώστε δύναται τις να είρη, ότι οι ίχθύες οϋτοι έχουσι φωνήν και ότι άδουσι.

Το φωνητικόν όργανον των χολιδών ίχθύων δέν είναι ή όπλη κύστις άντηχητική, κλειυμένη ύπό μεμβράνης, μεταξυ δέ του άστματος πτηνοϋ και έκείνου των χολιδών ίχθύων, ύπάρχει άύστος, ήτις χωρίζει την τόσω ποικιλομένην κλίμακα των ήλων πλαγιάδου άπό της μονοτόνου κρούσεως τυμπάνου.

Μεταξυ των περιεργότερων και μάλλον εκπληκτότων εκ των άλιευτών ίχθύων, οϋς θα δύνηθ να σά; παρυσιάσω, εξέλεξα τον γέμογα του 'ινδικου Άλεξανου' επί της παρδόξως πεπαισμένης κεραλής του, έκτεινεται μεγάλη ώσειδής πλάξ,

19 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 19

Ε Ν Ε Δ Ρ Α

Η φήμη των γεγονότων τούτων πολλας διαδόσεις έγέννησεν έν τω χωρίω και έκαστος προσεπαθει να άκούση και όμιλήση μετά του άνακροϋ. Έν τω χωρίω τούτω κατ'οικειο ο Μάρμπκ Βρεκούρ άλλοτε πολλή επί ποδός έπαγγέλματα διεξέλεθον και τέλος εις μεταπρίτην οίνων καταλήξας έκέρτισε δέ τόσα όσα τω άπέδιδον μέτριον άλλ' άσφαλές είσόδημα. Έξη λοιπόν έν τω χωρίω εκ της προσόδου, ιδιοκτητούς κομφω οίκίσκου ζεινιάζοντος προς τον του Δοριάτ.

Ο βορχός οϋτος πυρρόχρους και σειλίντος γείτονον του Δοριάτ αυτοκλήτως πλησιάζει τον δικαστήν και καταθέτει τά εξής. Προθές την ύμτα της 5ης προς την 6ην Μαίου έπίστρεφον εκ Παρισίου. Είς τάς 11 διπυθούμαι εις Σαιν—Κλου. Έκείθεν έως εδώ 20 λεπτά γρειάζονται δια πεζοπορούντα. Συνεπώς το μετονύκτιον άκριβώς ήμην εδώ.

Έπειδή δέ καταρχόμενι εκ φοβερής άυπνίας διωσκέδαζον εις τον εξώστην μου. Δέν έπέρασαν 10 λεπτά και βλέπω τον Δοριάτ περιπατούντα έν τω κήπω πράγμα πρωτοφανές δια τον γείτονά μου τον άποσυρόμενον άπό της 8ης πάντοτε. Έπεριπάτησε επί έν τέταρτον περίπου και κατόιν εξήλθεν άπό της προς τους άγρους έξωθύρας του.

Τον είδες έπα ελθόντα; *Οχι έμεινα πάντα καπνίζων έτι και έπειδή το σιγάρον μου έτελείεται ήναγκάσθη ν' άποσυρθώ. Η κατάθεσις αύτη ήτο σημαντική. Η ώρα έκείνη άκριβώς συνέπιπτε μετα της του εκλήματος. Ο Κύριος Μορέν έσκέφθη να άνακρήνη και πάλιν τον Δοριάτ. *Ιδόμεν νύν τά ν Βερναδόταις διατρέχοντα, κατά την διάρκειαν της νυκτός.

Παρά τω νεκρω κρέμεσαν μόνον ο Γκοτιέ και ή Κλαυδίνη. Είς προκεχωρημένην ώραν έράνει εις την έγκαλιν ο κ. Μορέν συμπαρασύρων και τον δυστυχη Δοριάτ ίνα τον εξετάση και πάλιν ενόπιον του πόρματος έλπίζων, ότι απέναντι του υποτιθεμένου θύματος του και έν τη σιγή της νυκτός ήθελεν άποφασίσει να εξομολογηθή το έγκλημά του. Ο δυστυχής αίσθανόμενος έαυτον ούθων οϋδέν δικαιολόγημα ή έπιβεβαίωσιν κατά την εξέτασιν προσέβαλε.

Οι όρθολομοί του χύσαντες άφθονίαν δακρύων την προτεροίαν ήσαν ήδη ξηροί και τό ήθις του λίαν καταπεποννημένον. Μόνον έλαρρην ήρθήθη άνταναγκών νευρώδη, ως εύρέθη άντιμέτωπος του νεκρου. Την επαύριον ο Μπουρέγ εκηδείθη έπιτρέψαντος του άνακροϋ τον ένταριασμού. Ο δέ Γκοτιέ μετα βραχείαν έν τη έγκαύλει διωμονήν έπανήλθεν εις Γαρινιόν άφίονεν την έπιτήρητην του οίκου του εις την Κλαυδίνην. Μετά της Λουκιανής καθ' έκαστην έβλήοντο και ο εις έπαπαρηγόρει τον άλλον. Ναί! τη έλεγεν ο Γκοτιέ. Ο πατήρ σου είναι έρμαιον τυχαίων καταδρομικών συμπτώσεων και έλπίζω, ότι οι κίνδυνοι ταχίως θέλουσι διαλυθθ. Άνάγκη

δίδουσα φανταστικήν μεγαλοπρέπειαν. Τὸ παράδοξον τοῦτο σκούφομα σύγκειται ἐκ φύλλων μετάλλου, ὠπλισμένου διὰ πολὺ βραχέων ἀγκίστρων, στερεῶς ἐρριζομένων ἐν αὐτῷ. Ὁ *gémora* διὰ τῆς ἀγαθίδος ταύτης, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ φύσις τὸν ἐπρόικισε, κολλᾶται ἐπὶ τῆς τροπίδος τῶν πλοίων. Τῇ δὲ πληρῆς ἀκίδων κρᾶνος τοῦτο τῷ χρησιμεύει ἀντὶ ὀνύχων, σιαγόνος καὶ χειρῶν.

Ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Μοζαμβικῆς ὑπάρχουσι πολλὰι θαλάσσιαι χελῶναι, ἔχουσαι ἄφθονον καὶ εὐχυμον σάρκα, πολὺ ἐπιζητουμένην ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰνδικῆς. Γίνεται σπουδαῖον ἐμπόριον ἐκ τοῦ θαλασίου τοῦτου κυνηγίου ὅπερ κόπτουσι εἰς τεμάχια καὶ ἐντὸς βαρελίων ἀποστέλλουσιν ἐν ταῖς ἐσαχταῖς τῆς Ἀνατολῆς· ἀλλὰ πανούργος καὶ δυσπιστοῦσα ἡ θαλασσία χελώνη, ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ἀλιέων βυθίζεται ἐντὸς τοῦ ὕδατος ὡς ἀπλοῦς βάτραχος. Ἡ σύλληψις αὐτῆς καθίσταται πρόβλημα, ὅπερ ἔλυσε ὁ *gémora*, διότι μὲ τὴν πλήρη ἀγκίστρων πλάκα τοῦ εἰσδύει ἐν τῷ ὕδατι, ὅπως συλλάβῃ τὴν χελώνην, ἥτις κινεῖται καὶ πλέει ἐπὶ τῶν πλυμμηριζομένων ὑπὸ τοῦ ἡλίου κυμάτων.

Ὁ ἀλιεὺς περὶ στερεὸν δακτύλιον ἐν τῷ παρὰ τὴν οὐρὰν περυγίῳ τοῦ *gémora* οὐτινος αἱ κινήσεις ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ μὲνῶσιν ἐλεύθεροι ἐν τῇ προσβολῇ. Εἰς τὸν δακτύλιον τοῦτον εἶναι δεδεμένον σχοινίον, ὅπερ ὁ ἀλιεὺς ἀπολύει ἢ μαζεύει, ὅπως ὀδηγῇ τὴν ἔφοδον τοῦ θηρευτοῦ ἰχθύος.

Εὐθὺς ὡς ὁ *gémora* παρατηρήσῃ τὴν χελώνην, ἀφίεται ἐπὶ τῆς λέϊας τοῦ μετ' ἐπιπλοικτικῆς ταχύτητος, κτυπᾷ ταύτην διὰ τῆς κεφαλῆς του, τὴν συλλαμβάνη, τὴν σφίγγει διὰ τῶν ἀγκίστρων του καὶ ἐπὶ τέλους τοσοῦτον στενωῶς προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου του, ὥστε τὰ δύο ζῶα γίνονται ἐν.

Τούλα Κόκκαλη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Φιλανθρωπικὸν φαρμακεῖον ἰδρυθὲν ὑπὸ τῆς κυρίας Ἐδουάρδ' Ἀνδρέ. Τὴν 17ην παρελθόντος Ἰουνίου ἡ φιλάνθρωπος ἀδελφότης τῶν Παρισίων ἐνεκκίνησε χαριστικῶς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ φαρμακείου προωρισμένου εἰς παροχὴν φαρμάκων δωρεὰν εἰς ἀσθενῆ μικρὰ παιδία.

Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο ὀφείλει τὴν ἔδυσιν του εἰς τὴν εὐγενῆ γενναιοδωρίαν τῆς Κυρίας Ἀνδρέ. Ἡ φιλάνθρωπος αὕτη Κυρία εὐχαριστικῶς ἔστερήθη τῶν πολυτίμων κοσμημάτων της ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὁποίων εἰσεπράβη ποσὸν 400 χιλ. φρ. ἐπαρέσχεν εἰς ἀγρὸν εὐρέως οἰκοπέδου καὶ ἐφ' οὗ θαυμάσιος οἰκοδομὴ ἀνηγέρθη ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ διακεκριμένου ἀρχιτέκτονος κ. Σανσόν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ἐπίσημοι κεκλιμένοι πηρῆσαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων ἐνώπιον τῶν ὁποίων εὐφραδῶς ὠμίλησε ὁ πρίγκιψ δ' Ἀμπεργιζάρας τὴν εὐεργετικὴν σκοπιμότητα τοῦ ἀσύλου τοῦτου.

Ὁ οἶκος τῶν κοσμημάτων, ὅπως τὸν ἀποκαλῶσι λειτουργεῖ ἤδη ὑπὸ τὸν ἱατρὸν κ. Πούλγκερ καὶ τὰς ἀδελφὰς τοῦ ἀγίου Βικεντίου—Παύλου.

Καὶ πάλιν ἡ εὐγενὴς αὕτη πρᾶξις εἰς γυναικεῖα φιλάνθρωπα αἰσθήματα ἐφείλεται.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐλλείψει χώρου ἢ ἀλληλογραφία μένει διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῆς ὀδοντολογίας. Διαμβάνετε μικρὸν τεμάχιον βίμβακος ὑγρανθέντος ἐντὸς οἰνοπνεύματος (σπίρτου τοῦ καμινέτου) τὸ τοποθετεῖτε ἐντὸς τῆς ὀπῆς τοῦ ἀλγοῦντος ὀδόντος σας καὶ ὁ ἰσχυρότερος πόνος πάριστα κατὰπαύει.

Τὸ πρόχειρον αὐτὸ φάρμακον εἶναι ὄντως θαυματουργόν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἀφοῦ καθάρσητε καλῶς τὰ βόεια μυελά τὰ ἀρίνετε νὰ βράσωσιν ἐντὸς ζωμοῦ κρέατος ἢ ἀπλοῦ ὕδατος μεθ' ὃ τὰ ἀποσύρετε στραγγίζουσαι. Κατόπιν ἔχετε βούτυρον νοπὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου ρίπτετε ἐν κρομμυον εἰς λ πτα τεμάχια, ἐν μοσχοκαρυον, ὀλίγην κανέλλαν, γαρύφαλα ὀλίγην φανίαν καὶ ντομάταν καὶ τὰ ἀρίνετε νὰ βράσωσιν κιλῶς. Μετὰ ταῦτα διαχέετε τὸν πολτὸν ἐπιχέετε τὴν σιλτσαν ἐπὶ τοῦ μυελοῦ καὶ σερβίρετε.

ἴμω; περισκεμμένης ἐνεργείας, ὅπως ἔλθωμεν εἰς εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, διότι ἂν περιμένωμεν τυχαίας εὐνοϊκὰς περιστάσεις οὐδέποτε τοῦ σκοποῦ μας θέλομεν ἐπιτύχει.

Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης προσέθετε ἡ Λουκιανῆ, ὅτι ὁ πατήρ μου εἶναι μακρὰν πρὸς ἐνοχλῆς καὶ ἂν ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀνακαλύψῃ τὸν ἐγκληματικὸν ἐλπίζω νὰ τὸν ἀνακαλύψω ἐγώ.

Σὺ Λουκιανῆ; ἀλλὰ πῶς; τότε μὲ κάμεις νὰ ὑποπτεύωμαι ὅτι ἔλαβες ὑπονοίας κατὰ τινος.

Ὁχι φίλε μου, οὐδένα ὑποπτεύωμαι ἀλλ' ἀρίστον προαίσθημα μοὶ δίδει τὴν ἐλπίδα ὅτι ταχέως θέλομεν ἐπανίδει τὸν ἀγαπητὸν μου πατέρα. Καὶ ἂν ὁ νόμος τὸν κατακρατήσῃ θὰ ζητήσω παντοῦ καὶ θὰ ἀνακαλύψω, μὴ διστάζης. Καὶ τότε:— διὰ τοῦ αὐτοῦ κτυπήματος, θὰ ἐκδικήσω τὸν πατέρα σου καὶ πιτέρα μου.

Ἐν τούτους αἱ ἡμέραι παρόργοντο καὶ ὁ νόμος κατεκράτει τὴν λείαν του. Αἱ ἐνδείξεις σὺν τῷ χρόνῳ καθίσταντο τεμνίρια καὶ ὁ Δοριὰτ εὐρίσκειτο ἀφωπλισμένος δσάκις ἐδοκίμαζε νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν. Τὴ ἡδύνατο νὰ καταμαρτυρήσῃ ἑναυτίον τοῦ περιβληθέντος τὴν δολοφόνον ράβδον μαντηλίου του, τί, διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν 6 χιλ. φρ. καὶ τὴν νεωτερινὴν ἐκ τοῦ κήπου ἔξοδον; Ὅλα ταῦτα ἦσαν τόσαι ἐνοχοποιήσεις ἐπιβαρύνουσαι τὴν ἐγκληματικὴν του θέσιν.

Ὁ Δοριὰτ παρεπέμφθη εἰς τὸ κακούργοδικεῖον ἐδόσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τὴν ἀνακοπὴν ἀπέρριψεν ὁ Ἄρειος Πάγος ἡ δὲ αἵτησις δι' ἧς ἐξήτειτο βασιλικὴν χάριν, ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην.

Ἡ τῆς ἐκτελέσεως νῦν ἔφθασε.

Εἰς δόξαν τοῦ εἰρωνος πεπρωμένου ὁ Μονμάγερ διεδραμάτισε τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ δράματος.

Ἀπετέλει μέρος τῶν ἐνόρκων καὶ κατεῖχε θέσιν προέδρου κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Τὸν Δοριὰτ κατὰ τὰς διεξοδικὰς συζητήσεις εἶδεν πολλάκις ἰσχυρικῶς ἀτενίζοντα αὐτὸν οἶονεὶ ἐπικαλούμενον τὸν οἰκόν του, τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συμπάθειαν, τοῦ δίκην δεσμώτου κινῶς ἀνιλεῖς ὑπὸ τοῦ δεσπότη του θερομένου οὐδεὶς ἐκ τῶν συγγενῶν του ἢ συγγενικῶν του παρευρεθῆ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἔλπιζον ὅτι ἐλλείψει μαρτυριῶν ὁ Δοριὰτ ἤθελεν ἀπαλλαγῆ. Ἐντεῖθεν καὶ ἡ βαθεῖα συγκίνησις των ἐπὶ τῷ ἰκυσματι τῆς θανατικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ ἐξέερσις των ἐνκντίον τῆς βδελυρᾶς τοῦ δικαστηρίου ἀδικίας.

Μεταξὺ τόσοσῳ κριθμοῦ ἡγανακτισμένων ἀνθρώπων, μία καὶ μόνη καρδία ἐνεκαρτέσει μία καὶ μόνη διετέρει ψυχραμίν, ἡ τῆς Λουκιανῆς. Ἡ εὐαγγελικὴ αὕτη κόρη οὐδέποτε τὴν ἀταραξίαν καὶ τὸ θάρρος τῆς ἀπώλεσεν εἰς δυστόλους τοῦ θίου τῆς στιγμᾶς, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπετέλει πρωτοτυπίαν. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς γνωρίζοντες τὸν γαρκετῆρὰ τῆς πολλάκις ἀστειζόμενοι τῇ ἔλεγον. Σὺ, φαίνεται ν' ἀποτελῆς ἐξάρεσιν τῶν συγγενῶν καὶ οἶονεὶ προωρισμένη δι' ὑψηλὴν τιμὰ ἀποστολήν. Μόνον πολυκύμαντος βίος ἤθελε σὲ συγκινήσει ἤθελε σε ἀφυπνίσει.

(ἰκολοῦθαι)